

Sygn. akt I C 3056/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w K.

przeciwko D. Ł.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 3056/17 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. Ł. kwoty 118,85 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że na podstawie umowy cesji z 26 września 2016 r. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu świadczonych przez tę spółkę na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. Łączna wysokość zadłużenia wynosi 118,85 zł, przy czym należność główna wynosi 113,02 zł zaś należność odsetkowa 5,83 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 15 lutego 2017r. w sprawie o sygn. VI Nc-e 73622/17 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazał, aby pozwany w ciągu dwóch tygodni zapłacił na rzecz powoda dochodzona pozwem kwotę.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego łączyła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, która uległa rozwiązaniu.

(bezsporne).

W dniu 26 lutego 2016r. pozwany zdał usługodawcy router. W dniu 10 marca 2016r. pozwany otrzymał fakturę, w której uwzględniono abonament w kwocie 89,63 zł i opłatę za aktywację usługi w kwocie 49 zł. Pozwany uiścił

należność z tytułu abonamentu. Jednocześnie złożył reklamację co do żądania w zakresie opłaty za aktywację usługi, która została rozpatrzona pozytywnie.

Następnie O. Polska kierował do pozwanego dalsze faktury.

(okoliczność niesporne)

W dniu 10 sierpnia 2016 r. powód zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności określonych w § 2 umowy, których wykaz miał znajdować się w załączniku zapisanym na płycie CD.

(dowód: umowa cesji k. 35 - 45)

Powód przedłożył wydruk wyciągu z listy dłużników zawierający dane pozwanego.

(dowód: wydruk wyciągu z listy dłużników k. 48)

Ustalony stan faktyczny nie był sporny. Pozwany nie kwestionował zawarcia z (...) S.A. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, natomiast zarzucał, iż umowa ulegała rozwiązaniu, na co przedłożył potwierdzenie, a operator nie miał prawa naliczać opłat, których w pozwie dochodził powód. Powód nie zaoferował z kolei dowodów, które pozwoliłyby ustalić, że w oparciu o umowę łączącą pozwanego i (...) S.A. operator zasadnie obciążył pozwanego należnościami wskazanymi w fakturach.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy zawartej przez pozwanego z (...) S.A. Wskazywał, że na podstawie zawartej w dniu 10 sierpnia 2016r. z (...) S.A. w W. ramowej umowy przelewu wierzytelności oraz Porozumienia nr 3 do Umowy Ramowej Cyklicznego Przelewu Wierzytelności z dnia 26 września 2016 r. nabył wierzytelność od (...) S.A.

Uwzględniając powyższe obowiązkiem powoda było udowodnienie dwóch zasadniczych okoliczności. Po pierwsze nabycia wierzytelności od (...) S.A. w W. przeciwko pozwanemu. Po drugie, że pozwany miał dług wobec (...) S.A. Powód nie udowodnił żadnej z tych okoliczności.

Odnośnie nabycia wierzytelności wskazać trzeba, że reprezentujący powoda pełnomocnik nie załączył dokumentów, które pozwalałyby ustalić, że przedmiotem przelewu była wierzytelność dochodzona pozwem. Jedynym dowodem na powyższe był wyciąg z listy wierzytelności (k.48). Zważyć jednak trzeba, że dokument ten stanowi oświadczenie pełnomocnika powoda, że dane w nim zawarte są zgodne z danymi znajdującymi się na nośniku CD stanowiącym załącznik do umowy cesji z 26.09.2016r. Jedyną umową cesji, jak przedstawił powód jest jednak umowa z 10 sierpnia 2016 r. 26 września 2016 roku sporządzone zostało porozumienie nr 3 do tej umowy (k.46-47). Z treści tego dokumentu nie wynika jednak, aby do porozumienia sporządzony był załącznik w formie płyty CD z listą wierzytelności. Powyższe dowody nie pozwalają zatem w sposób nie budzący wątpliwości ustalić, że powód nabył od (...) S.A. wierzytelności w stosunku do pozwanego, których dochodzi w niniejszym procesie.

Zakładając nawet teoretycznie, że doszło do nabycia wierzytelności przez powoda, to powództwo nie mogłoby być uwzględnione z tego względu, że nie udowodniono, iż (...) S.A. przysługiwała jakakolwiek wierzytelności w stosunku do pozwanego. Pozwany przyznał, że zawierał z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jednak z fotokopii dokumentów załączonych przez powoda nie wynika czy i jakie opłaty w związku z zawarciem umowy zobowiązany był uiszczać pozwany. W szczególności nie wiadomo, czy pozwany miał płacić abonament miesięczny, w jakiej wysokości. Dowodem na istnienie zobowiązania nie są zaś kopie faktur wystawione przez operatora. Gdyby nawet były one dokumentem (przedłożono tylko fotokopie) to na ich podstawie można by ustalić tylko tyle, że operator wystawił faktury określonej treści. Nie byłyby one dowodem, że po stronie pozwanego istnieje zobowiązanie w wysokości wskazanej na fakturze. Pozwany kwestionował zasadność wystawienia przez operatora faktur, których

kopie dołączono do pozwu i na rozprawie przedstawił dowody, że umowa została rozwiązana, a jego reklamacja dotycząca wystawionych faktur uznana przez operatora. Uwzględniając powyższe sąd nie mógłby na podstawie pliku fotokopii złożonych przez powoda ustalić, że (...) S.A. przysługiwało roszczenie w stosunku do pozwanego.

Zaznaczyć warto, że pełnomocnik powoda, za wyjątkiem umowy cesji, nie poświadczył za zgodność żadnego z dokumentów załączonego do pozwu. W myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego dokumentem jest wyłącznie oryginał. Kserokopia, jako odwzorowanie oryginału, może być uznana wyłącznie za odpis dokumentu. Z kolei odpis dokumentu jest dokumentem wskazującym na istnienie dokumentu oryginalnego. Niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Jeżeli zaś pismo nie może być uznane za dokument, nie może być ono też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2000 r. IV CKN 59/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 557/08). Dla uznania kserokopii za dokument niezbędne jest oświadczenie o istnieniu oryginału o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Dopiero po umieszczeniu na kopii poświadczenia zgodności z oryginałem można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału. Fotokopie nie mogą stanowić podstawy ustaleń faktycznych.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności należy uznać, iż powód nie wykazał tego, że przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozwem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa bowiem na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

SSR Tomasz Bulkowski